

Zespół Szkół nr 2 w Nowej Dębie (1960 -2025)

Zespół Szkół nr 2 im. Eugeniusza Kwiatkowskiego obchodzi w bieżącym roku 65 rocznicę swego istnienia. Początki szkoły nierozdzielnie związane były z dziejami Nowej Dęby i sąsiadującymi ze szkołą obiektami Zakładów Metalowych. Już w okresie powstawania Wytwórni WAM nr 3 pojawiła się kwestia budowy szkoły przyzakładowej, której wykwalifikowani absolwenci zasilać mieli grono pracowników zakładów. Późną wiosną 1939 roku, delegacja złożona z 44 wójtów, sołtysów i działaczy społecznych z powiatu tarnobrzeskiego i kolbuszowskiego udała się do kierownika Wytwórni – płk Jana Szypowskiego. Delegacja przedłożyła prośbę, którą odczytał były poseł i senator Wojciech Wiącek: „Tysiące naszych dzieci, a szczególnie chłopców musiało od dawna za pracą jechać każdego roku do Ameryki, do Niemiec, ostatnio do Francji i Łotwy. Obecnie nie mając wykształcenia zawodowego nie będą mogli tutejsi ludzie korzystać z budującej się Wytwórni wojskowej w Dębie. Dlatego podpisani delegaci najgoręcej upraszają W. Czcigodnego Pana Pułkownika o łaskawe spowodowanie, aby w Dębie utworzono bezpłatne kursy fachowe, względnie szkołę mechaniczną dla młodzieży. Kursy takie, względnie szkoła, odrodziłyby młodzież tutejszą pod każdym względem, bo obecnie po szkole powszechnej od 14 do 20 lat chłopcy we wsiach są bez opieki i pomocy tak niezbędnej aby młodzież mogła wyrósć na dzielnych i pożytecznych obywateli polskich.”¹

Wojna zaprzepaściła szansę na powstanie szkoły. Powojenny rozwój Zakładów Metalowych im. Tomasza Dąbala i rosnące zapotrzebowanie na wykwalifikowanych pracowników sprawiły, że w 1960 roku idea powołania szkoły zawodowej ponownie odżyła. 14 maja 1960 roku w Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Dębie odbyła się narada, w której wzięli udział wicekurator Okręgu Szkolnego w Rzeszowie Władysław Kunin, przewodniczący G.R.N Władysław Kuźnicz, dyrektor Liceum Ogólnokształcącego Stanisław Walczyna oraz przedstawiciele Zakładów Metalowych². Wniosek z narady trafił do Dyrektora Naczelnego Zakładów Metalowych Gustawa Krupy, który z kolei pismo o potrzebie utworzenia szkoły przesłał do Zjednoczenia Przemysłu Wyrobów Precyzyjnych i Ministerstwa Oświaty. Pismo z 10 czerwca 1960 roku głosi „W związku z potrzebami Zakładu w zakresie naboru wykwalifikowanych kadr w latach przyszłych, występujemy z wnioskiem o uruchomienie w roku szkolnym 1960/61 pierwszej klasy Zasadniczej Szkoły Metalowej przyzakładowej”. Zgodą Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego na otwarcie z dniem 1 września Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących przy Zakładach Metalowych im. Tomasza Dąbala przychodzi dopiero 3 września 1960 roku. Rozpoczęły się intensywne prace organizacyjne. Narada Kolegium Dyrekcyjnego z 9 września wyłoniła Komisję mającą opracować zasady finansowania i organizacji szkoły. Zostaje opracowany „Program Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla pracujących przy Z.M. im. Tomasza Dąbala w Dębie” w oparciu o „Statut ramowy zasadniczych szkół przyzakładowych”. Zgodnie z tym programem zostają uruchomione dwie pierwsze klasy szkoły zawodowej o kierunkach „tokarz” i „ślusarz”. Klasy liczyły łącznie 94 uczniów.

Szkoła od początku istnienia borykała się z problemami lokalowymi. Zajęcia teoretyczne odbywały się początkowo w budynku Liceum Ogólnokształcącego, a zajęcia praktyczne w pomieszczeniach wydziału remontowego ZM. Formuje się kadra pedagogiczna nowej szkoły. Pierwszym dyrektorem szkoły zostaje Henryk Więckowski, a kierownikiem warsztatów szkolnych Jan Kossakowski. Przedmioty zawodowe prowadzili Jan Huszcza

¹ Źródło: (Dzięki uprzejmości ks. M. Flisa)

Postulat szkoły mechanicznej. Zabiegi delegacji społeczeństwa powiatu tarnobrzeskiego i kolbuszowskiego, „Wschód”, Lwów, 7 maja 1939 r., Nr 129, s. 4.

² Niniejszy tekst został opracowany na podstawie *Kronik Szkolnych Zespołu Szkół nr 2 w Nowej Dębie*.

(technologia), T. Kraszewski (materiałoznawstwo), Jerzy Mirowski (rysunek zawodowy), fizykę wyłkładał Jan Tomasik, język polski Romuald Gondek, matematykę Z. Buszta, język rosyjski Stanisław Cynk, a zajęcia z wychowania fizycznego prowadził Aleksander Kuliński. Pierwsza konferencja Rady Pedagogicznej odbyła się 17 września, uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego 20 września, a pierwsze lekcje w Zasadniczej Szkole Zawodowej dla Pracujących przy Zakładach Metalowych im. Tomasza Dąbala w Dębnie – 22 września.

W Kronice Szkoły zapisano: "Przed szkołą piętrzą się różne problemy i troski. Spóźnione starania o podręczniki i pomoce naukowe. Personel zdobywa doświadczenia w tego typu szkole. Nikomu jednak nie brak zapału do pracy". 1 listopada następuje zmiana dyrektora szkoły. Henryk Więckowski (ze względu na jednoczesną pracę na Zakładach) ustępuje ze stanowiska, jego stanowisko obejmuje najpierw Stanisław Walczyna, a po kilku miesiącach Józef Jakubowicz. Mijają kolejne miesiące nauki i pierwsza konferencja klasyfikacyjna kończąca semestr. Powoli przezwyciężane są trudności organizacyjne, poprawia się organizacja pracy i dyscyplina wśród uczniów. Zgodnie z duchem epoki zawiązują się: Samorząd Szkolny, Związek Młodzieży Socjalistycznej i Liga Przyjaciół Żołnierza. Na zajęciach praktycznych uczniowie wykonują prace, których wartość wyceniono na 46000 złotych.

Początek roku szkolnego 1961/1962 przynosi nowe zmiany. Szkoła otrzymuje własny budynek Warsztatów Szkolnych z wydzieloną halą warsztatową, magazynem narzędzi, szatnią i biurem kierownika. ZSZ otrzymuje dwie sale lekcyjne i kancelarię w budynku Hotelu Robotniczego ZM. Do kadry pedagogicznej dołączają: Stanisław Michalec (technologia i rysunek zawodowy), J. Karbownik (maszynoznawstwo i matematyka), Jerzy Mirowski (rysunek zawodowy), Józef Magoń (j. polski), Zdzisław Kołodziński (j. rosyjski), Zdzisław Krasnoid (higiena), Antoni Flinta (wiadomości o Polsce) i Józef Denys (wychowanie fizyczne). Kierownictwo warsztatów szkolnych obejmuje Henryk Więckowski, a w styczniu 1962 roku – Michał Domański. Praktyczną naukę zawodu prowadzą Władysław Tomczyk, Roman Sudoł i Władysław Furmanek. Wzrastająca produkcja i niedobory kadrowe Zakładów sprawiły, że 14 października 1962 roku po przeprowadzeniu dodatkowego naboru, utworzono dwie klasy pierwsze (o specjalności tokarz – frezer) - szkoła więc składała się z czterech klas pierwszych i dwóch drugich. Zajęcia lekcyjne uatrakcyjniają wyjścia do kina „Metalowiec” i programy emitowane w odbiornikach telewizyjnych, rozwija się szkolne koło ZMP, Samorząd Uczniowski i Komitet Rodzicielski, organizowane są wycieczki szkolne. Wraz z nowym rokiem szkolnym i zwiększającą się liczbą uczniów rozrasta się kadra pedagogiczna o kolejnych nauczycieli: J. Pawelec (technologia), Andrzej Garboś (elektrotechnika), Bronisław Krasoń (gospodarka przedsiębiorstw, elektrotechnika), Aleksander Kuliński (wychowanie fizyczne), Witold Przybyłek (fizyka), Tadeusz Nagórny (maszynoznawstwo), Henryk Mikulski (fizyka), Jerzy Kuryło (matematyka) i Marian Wołosz (instruktor praktycznej nauki zawodu). Zakłady Metalowe wspierają szkołę materialnie, przeznaczając środki finansowe na zakup pomocy naukowych i wsparcie uczniów znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej. Uczniowie z kolei nieraz są odrywani od zajęć warsztatowych i „ratują produkcję” na Zakładach, kiedy te mają trudności z realizacją założonych planów produkcyjnych. Problemem są zbyt liczne klasy i braki kadrowe na warsztatach, co utrudnia realizację programu nauczania.

Z dniem 1 września 1963 roku dyrektorem ZSZ zostaje Piotr Cycerski. W szkole zaczyna działać Spółdzielnia Uczniowska (wspierana przez Tadeusza Nagórnego), działa szkolne koło PCK i LOK (pod opieką Zdzisława Krasnoida), koło ZMS, rozwija się biblioteka szkolna, uczniowie biorą udział w konkursach i zawodach, spotkaniach Klubu Fabrycznego, uroczystościach okolicznościowych, akcjach społecznych i wycieczkach. Szkołę opusza 41 pierwszych absolwentów – zdecydowana większość z nich podejmuje pracę na Zakładach Metalowych.

W roku szkolnym 1964/1965 zachodzą znaczące zmiany. 1 września zarządzeniem Ministra Oświaty powołane zostaje Technikum Mechaniczne o kierunku „Obróbka skrawaniem”. Dzięki zasługom Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, Kuratorium Okręgu Szkolnego w Rzeszowie oraz wytrwałego organizatora, jakim był dyrektor Edward Miś, powstaje Technikum Mechaniczne - „powstaje z niczego” - jak pisał korespondent „Nowin Rzeszowskich”. Szybki rozwój struktur technikum skłania autora Kroniki Szkolnej do refleksji, że „ubogi współlokator – Zasadnicza Szkoła Zawodowa przy Zakładach Metalowych jest starszym, ale bezradnym towarzyszem niedoli pierwszych chwil technikum”. Poprawia się nieco sytuacja lokalowa szkoły, która przeniesiona zostaje do budynku przy ulicy Chopina 1. Obiekt ten w czasie II wojny światowej był częścią obozu jenieckiego. Obie szkoły mają praktyki na tych samych warsztatach i dzielą ten sam budynek (połowę baraku z centralnym ogrzewaniem i bieżącą wodą). Wygospodarowano tam miejsce na pokój dyrektora, sekretariat i pokój nauczycielski, który był jednocześnie magazynkiem skromnych pomocy naukowych. W październiku 1964 roku pojawia się załączek biblioteki szkolnej – dzięki pomocy Miejskiej Rady Narodowej zakupiono 365 książek, którymi opiekuje się polonista Franciszek Maguder. Dwie sale zajmują uczniowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej, a trzecią nowo utworzone Technikum Mechaniczne. Od tego też roku absolwentom ZSZ umożliwiono kontynuację nauki w 3-letnim Zaocznym Technikum Mechaniczno– Elektrycznym dla Pracujących. Etatowym dyrektorem obydwu szkół zostaje Edward Miś kierujący zespołem nauczycielskim, do którego dołączyły panie Barbara Gawłowska (fizyka), Małgorzata Han (j.rosyjski) oraz Bronisław Krasoń (elektrotechnika), Adam Motyka (WF), Zdzisław Śmiłek (maszynoznawstwo, fizyka), Czesław Czerwiński (gospodarka przedsiębiorstw, maszynoznawstwo) i Tadeusz Perszewski (praktyczna nauka zawodu).

Nowy rok szkolny przysparza jeszcze większych trudności lokalowych. Przybywa klasa technikum, co wymusza pracę ZSZ na dwie zmiany. To również nie rozwiązuje problemów, stąd też zaistniała konieczność wynajmowania pomieszczeń lekcyjnych w budynku miejscowego LOK-u. Jednym z kluczowych problemów jest brak, chociaż prowizorycznej sali do zajęć wychowania fizycznego. Nie udało się wynająć sali gimnastycznej na obiektach klubu sportowego, o co zabiegał nowy nauczyciel WF Otton Opielka. Warunki lokalowe są coraz trudniejsze, nie pomaga adaptacja pomieszczenia gospodarczego (dawnej łaźni) na dwa osobne magazynki. Dyrekcja i przedstawiciele Komitetu Rodzicielskiego „zdobywają” niezbędne materiały budowlane i rusza budowa ogrodzenia szkoły. W prace budowlane i porządkowe włączani są uczniowie. Mimo zaangażowania, chłodu i wielu godzin spędzonych przez uczniów na budowie (w czasie wolnym i na godzinach wychowania fizycznego) udało się zakończyć jedynie część ogrodzenia – zabrakło materiałów budowlanych. Na wiosnę prace ruszają z nową energią i płót budowany w znacznej części rękami samych uczniów zostaje ukończony w roku obchodów Tysiąclecia Państwa Polskiego. W 1966 roku uczniowie uczestniczą w wycieczkach (min. do Ćmielowa i Huty w Ostrowcu Świętokrzyskim, Krakowa, Wieliczki, Krosna i Odrzykonie), prelekcjach historycznych, zawodach kościuszkowskich, koncertach w Klubie Fabrycznym oraz prężnie działającym w klasach pierwszych i drugich ZHP (kierowanym przez Franciszka Magudera). Powstaje szkolna Drużyna Motorowa, której trzonem są szczęśliwi posiadacze dwóch motorowerów „Komar” - wkrótce na zawodach sprawnościowych harcerskich drużyn motorowych (dysponując już większą ilością motocykli) zajmie II miejsce. W dalszym ciągu uczniowie ZSZ są odrywani od realizacji zajęć na warsztatach i wielokrotnie przesuwani do pracy na Zakładach, które muszą zrealizować narzucone plany produkcyjne.

W nowy rok szkolny 1965/1966 szkoła wchodzi z dwoma już klasami technikum. Szkoła dysponuje 4 salami lekcyjnymi i trzema pokojami administracyjnymi, z których jedno służyło jako magazynek dla pomocy naukowych. Jak napisał autor artykułu „Technikum, które powstało z niczego” w lokalnej gazecie „(...) pięcioletni dorobek szkoły zawodowej ograniczał

się do niewielkiej ilości mocno zniszczonego sprzętu, kilku plansz i sterty kół zębatych oraz innych detali użytkowanych jako modele przy nauce rysunku technicznego”. Pomoc płynęła głównie ze strony Prezydium MRN, lecz (jak zauważa autor wspomnianego artykułu) brakowało większego wsparcia ze strony Zakładów. W 4 latach uczyło się około 300 uczniów szkoły zawodowej i technikum oraz dodatkowo 120 uczniów technikum wieczorowego.

W następnym roku szkolnym 1966/1967 szkoła ma wciąż problemy lokalowe - w dalszym ciągu zajmuje jedynie pół baraku na ulicy Chopina, który choć wyremontowany i odświeżony, to dysponuje zaledwie czterema salami lekcyjnymi. Polepszyły się za to warunki do przeprowadzania zajęć WF, które odbywają się w pobliskiej sali sportowej Klubu Sportowego. Grono pedagogiczne poszerza się o nowych nauczycieli. Są to Zdzisław Pasek (rysunek zawodowy i materiałoznawstwo), Michał Wójcik i Antoni Malcharek (technologia), który jako pasjonat sportu staje się animatorem działalności sportowej w szkole i opiekunem SKS. Młodzież pomaga przy odnowieniu stadionu sportowego KS „Stal”, który staje się jednocześnie miejscem treningu uczniów ZSZ i Technikum. Wkrótce widoczne są tego efekty i pojawiają się pierwsze sukcesy sportowe – I miejsce Ireny Rodzeń i III miejsce Genowefy Sorbal w wojewódzkich biegach o Puchar Metalowca oraz rewelacyjne wyniki na Czwartej Spartakiadzie Szkół Przykładowych (maj 1967) w Przemyśle i (miesiąc później) na Powiatowych Igrzyskach Szkolnych w Tarnobrzegu. W grudniu 1966 roku wizytuje szkołę Zespół Wizytatorski Zjednoczenia Przemysłu Precyzyjnego. Wnioski Zespołu potwierdzają realia funkcjonowania szkoły „(...)warunki pracy w ZSZ istotnie są ciężkie” (...) a (...) Kierownictwo warsztatów szkolnych (...) jest zmuszane do realizowania planów produkcyjnych kosztem planów szkolenia”.

Rok szkolny 1967/1968 rozpoczyna się od poprawy warunków lokalowych ZSZ. Szkoła przejmuje i remontuje cztery duże sale po sklepie meblowym MHD i należy do niej całość zajmowanego budynku z ośmioma klasopracowniami: rysunkowo – kreślarską, języków obcych, chemii, matematyki, polonistyczną, elektrotechniki i dwiema pracowniami przedmiotów zawodowych. Poprawa warunków pracy była znacząca, ale wciąż brakowało świetlicy - miejsca spotkań, rozrywki, akademii i uroczystości. Na takie okazje uczniowie zbierali się w pobliskim Klubie Fabrycznym, gdzie mogli się spotkać min. z weteranem Westerplatte Janem Gryczmanem czy pisarzem Jalu Kurkiem. Aktywnie działa szkolne koło ZHP, LOK, LOP i SKS, zaś wielu nauczycieli uczestniczy w spotkaniach i konferencjach ZNP. Członkowie ZHP będą wyjeżdżać w późniejszych latach na wakacyjne obozy w Bieszczady i do Krynicy Morskiej. W szkole działa wciąż ZMS, który jest pod opieką utworzonej w 1967 roku Podstawowej Organizacji PZPR. Jak co roku pierwszego maja, nauczyciele i młodzież uczestniczą w pochodach ludzi pracy. W pomieszczeniu gospodarczym powstaje mała ciemnia dla Szkolnego Kółka Fotograficznego. Uczniowie uczestniczą w wycieczkach, konkursach, pracach społecznych (min. budowa chodnika do szkoły i do żłobka zakładowego), sieją kwiaty, sadzą drzewka. Szkoła odnosi sukcesy sportowe – I miejsca w mieleckich zawodach o Puchar „Przeglądu Sportowego” i w konkurencjach lekkoatletycznych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Rzeszowie. Udział w organizacjach, akcjach, spotkaniach i życiu kulturalnym młodzieży dojeżdżającej z okolicznych miejscowości był często problematyczny. Długi czas dojazdu, problemy komunikacyjne i obowiązki domowe w gospodarstwach rodzinnych często wykluczały młodych ludzi z wielu zajęć pozalekcyjnych. Szczególnie trudny był okres zimowy, kiedy

młodzież oczekując na autobus, zmuszona była siedzieć w jedynym dostępnym miejscu w szkole – wąskim i ciemnym korytarzu. Spora grupa uczniów dojeżdża do szkoły rowerami.

Kolejna kontrola Zespołu Wizytującego Przemysłu Precyzyjnego (wrzesień 1968r.) zauważyła poprawę warunków lokalowych, zwiększenie dyscypliny młodzieży, większe doświadczenie, umiejętności i stabilizację kadry pedagogicznej, ale też zwraca uwagę na dużą absencję uczniów w szkole, spowodowaną koniecznością pomocy w gospodarstwach domowych rodziców.

19 maja 1969 roku abiturienti Technikum Mechanicznego zasiadają do pierwszego w historii szkoły egzaminu maturalnego. Z 48 uczniów rozpoczynających naukę 5 lat wcześniej, dyplomy uzyskało 27 techników. Przebieg egzaminu i pracę komisji maturalnej, w której zasiadali dyrektor Edward Miśtał oraz Jan Huszcza, Franciszek Maguder, Stanisław Kwolek, Bronisław Krasoń i Albin Schiffer, obserwuje przedstawiciel Kuratorium z Rzeszowa. Po maturze i rozdaniu dyplomów abiturienti, nauczyciele i gości bawili się na pierwszej w historii szkoły zabawie pomaturalnej. Egzamin maturalny będzie od tej pory ważnym, corocznym wydarzeniem w kalendarzu szkoły.

Rok 1969/1970 szkoła rozpoczyna w odnowionym własnymi siłami budynku i z kolejnymi zmianami w kadrze pedagogicznej kierowanej przez dyrektora Edwarda Miśtała i kierownika warsztatów szkolnych Michała Domańskiego. Zespół nauczycielski tworzą Jan Huszcza (matematyka), Małgorzata Datta (j. rosyjski), Franciszek Maguder (j. polski), Bronisław Krasoń (elektrotechnika), Zyta Chojnacka (fizyka), Józef Szurgociński (WF), Z. Pasek (rysunek zawodowy, materiałoznawstwo), Antoni Malcharek (gospodarka przedsiębiorstw, maszynoznawstwo), Tadeusz Bober (technologia), a w kolejnym roku szkolnym również Adolf Rozenbajgier, ppłk. Edward Piasecki, Stanisław Syta, Władysław Korzeniowski, Irena Siemianowska i Teresa Kwolek. Praktyczną naukę zawodu prowadzili Józef Sitarz, Tadeusz Perszewski, Marian Wołosz, Michał Wójcik, Stanisław Kisiel i Jan Flis, a sprawami administracyjnymi zajmowały się panie Halina Idzik i Zofia Wołosz. Szkoła wpadła już we właściwy rytm pracy: uczniowie biorą udział w „Olimpiadzie Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym”, honorowym krwiodawstwie, odczytach, zawodach sportowych i treningach. Drużyna dziewcząt zdobywa w bydgoskiej Spartakiadzie Zasadniczych Szkół Zawodowych I miejsce, w Warszawie w finałowych ogólnopolskich zawodach lekkoatletycznych podopieczni Antoniego Malcharka zajęli III miejsce, a IV miejsce w zawodach o puchar Przeglądu Sportowego. Jesienią 1969 roku nauczyciele prezentują (jako gospodarze spotkania) dorobek szkoły na konferencji ZNP. Wszyscy przygotowują się do uroczystości obchodów 10-lecia ZSZ, który wypada we wrześniu 1970 roku. Z tej okazji wydane zostały specjalne pamiątkowe proporzeczki. W roku jubileuszu pojawia się nowe stanowisko – etatowy wicedyrektor do spraw pedagogicznych, którym zostaje Jan Huszcza, a do grona pedagogicznego dołącza Irena Paruzel, nauczycielka j. polskiego i wychowania obywatelskiego. Szkoła odnosi kolejne sukcesy sportowe. Na ogólnopolskiej spartakiadzie w Radomiu ZSZ ZPP szkoła zajęła drugie miejsce, w zawodach o puchar „Przeglądu Sportowego” w Kutnie II (chłopcy) i IV miejsca (dziewczęta).

Kolejny rok szkolny 1970/71 rozpoczyna się uroczystością na szkolnym dziedzińcu, gdyż żadna z sal lekcyjnych nie jest w stanie pomieścić wszystkich uczniów. Grono pedagogiczne powiększa się o Bonifacego Fietkę (elektrotechnika) i Ewę Zięborek (WF).

Szkoła funkcjonuje coraz sprawniej. Pozytywną ocenę pracy dydaktyczno-wychowawczej szkoły kolejnego Zespołu Wizytującego (listopad – grudzień 1970) psują uwagi dotyczące problemów lokalowych i warunków nauki. W kolejnym roku (20 listopada 1971), uroczystie otwarto linię kolejową Kolbuszowa – Tarnobrzeg, co odciążyło przeładowane na tej trasie autobusy i ułatwiało dotarcie uczniom do szkoły. Na uroczystość przybył premier Piotr Jaroszewicz, a w tłumie witających byli licznie zgromadzeni uczniowie ZSZ.

Sukcesy sportowe szkoły są zauważane poza Nową Dębą. Wyniki sportowe szkoły, która nie ma nawet boiska czy własnej sali sportowej, robią wrażenie - II miejsce w krajowej rywalizacji szkół średnich o Puchar „Sztandaru Młodych”, VIII lokata w Polsce we współzawodnictwie „Przeglądu Sportowego”, medale na Lekkoatletycznych Mistrzostwach Polski SKS. Padają pytania „Skąd macie taką zdolną młodzież i kto ją szkolił?”. Edward Miś w rozmowie z dziennikarzem stwierdza: „(...)W każdej szkole są warunki do uprawiania sportu, ale trzeba się troskliwie tym zająć”. Sportowe talenty wyszukuje w szkole Antoni Malcharek oraz Bronisław Krasoń i Józef Szurgociński. Okazją do tego jest min. Dzień Sportu organizowany cyklicznie co wiosnę na stadionie.

Problemy lokalowe szkoły miały wreszcie się zakończyć. W 1972 obietnice budowy nowej szkoły coraz bardziej się konkretyzują. Znane jest miejsce inwestycji (bezpośrednie sąsiedztwo ZM) i opracowana została dokumentacja techniczna. Inwestorem jest Dyrekcja Zakładów Metalowych im. Tomasza Dąbala, a wykonawcą Mieleckie Przedsiębiorstwo Budowlane. Uczniowie uczestniczyli od wiosny przy karczowaniu lasu i porządkowaniu terenu pod przyszłą szkołę. Z niecierpliwością wyczekiwany jest moment prac, które ostatecznie rozpoczynają w II kwartale 1972 roku. Nowy budynek szkoły jest niezbędny, a problemy lokalowe dokuczają coraz bardziej uczniom i nauczycielom. Udaje się pozyskać salę w sąsiednim baraku należącym do Spółdzielni Inwalidów, a dawna sala warsztatowa przechodzi gruntowny remont (wykonany przez uczniów pod kierunkiem instruktora Michała Wójcika).

W nowym roku szkolnym 1972/1973 kierownictwo warsztatów obejmuje Zdzisław Bugaja, a do grona pedagogicznego dołącza Andrzej Byczkowski (elektrotechnika i technologia) oraz Halina Gimbut (matematyka i chemia) i Barbara Socha (elektrotechnika). W listopadzie 1972 roku można już oglądać mury szkoły w stanie surowym. Jednocześnie budowana jest szkoła, hala widowiskowo – sportowa i budynek warsztatów szkolnych. Tempo prac i naciski na wykonawcę -MPB dają nadzieję, że budowa zostanie zakończona do końca 1974 roku. Okazuje się to jednak nierealne, a oddanie budynku wciąż się przesuwają. Z nowym rokiem szkolnym 1973/1974 stanowisko dyrektora obydwu szkół ZSZ i TM obejmuje Jan Huszcza. Wakat wicedyrektora zajmuje w grudniu Marian Piechota. Do grona nauczycielskiego dołącza Barbara Ziajor (j. rosyjski), która wraz z Andrzejem Byczkowskim zostają 12 października ogłoszeni najpopularniejszymi nauczycielami szkoły. Jak co roku na wiosnę uczniowie i nauczyciele uczestniczą w czynach społecznych i pochodach 1-majowych. Niezwykle aktywny jest Samorząd Szkolny, a kolejne sukcesy odnoszą sportowcy. W notatce prasowej informującej o VII Wojewódzkich Letnich Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Rzeszowie możemy odczytać znamienne uwagi „Wśród chłopców najlepszy wynik uzyskało, jak zwykle, Technikum Mechaniczne Nowa Dęba (naucz. Antoni Malcharek)”.

Już w marcu 1975 roku oddano do użytku nowe, funkcjonalne warsztaty szkolne, którymi kierował Edward Motyl. Rozszerzony został program nauki zawodu o nowe kierunki: odlewnik, mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych, elektromonter.

Termin oddania do użytku nowego budynku szkoły wciąż się przesuwają. Nie udało się też zakończyć budowy 22 lipca 1975 roku – ostatecznym terminem ma być 25 sierpnia. (faktycznie odbiór budynku został przeprowadzony pół roku później – 9.02.1976 r.) Okazało się też, że 1 września to tak naprawdę dopiero dzień rozpoczęcia przeprowadzki ze starego budynku i początek wyścigu z czasem.

1 września 1975 nadszedł długo oczekiwana chwila rozpoczęcia roku w nowym budynku szkoły. Po wielu latach trudnej egzystencji uczniowie ZSZ i technikum otrzymali wreszcie nowoczesny, 2 piętrowy, przestronny obiekt z 15 salami lekcyjnymi, salą sportową, salą widowiskowo- sportową (wciąż w budowie) i warsztatami szkolnymi. Uroczyste otwarcie nowego roku szkolnego odbyło się na dziedzińcu szkoły, a przybyli na nią przedstawiciele Kuratorium Oświaty i Wychowania z Tarnobrzega i przedstawiciele Zakładów Metalowych. Uroczysty nastrój, przemowy dyrektora Jana Huszczy i zaproszonych gości, podpisanie Kodeksu Ucznia, część artystyczna i dźwięki muzyki Kapeli Zakładowej psuły fakt, że szkoła wciąż nie była w pełni gotowa do przyjęcia uczniów, a zajęcia rozpoczęły się z trzydniowym opóźnieniem. Należało wykonać wiele prac porządkowych, urządzić pracownie, przenieść sprzęt i pomoce naukowe ze starego budynku szkoły (wynajęto w tym celu traktor z dwoma przyczepami). W prace te angażuje się cała społeczność szkoły, do której dołączają Elżbieta Żminda (j. polski) i Władysława Wiącek (matematyka). Dzień otwarcia nowego budynku szkoły jest zarazem dniem zmiany jej nazwy na Zespół Szkół Zawodowych. Zgodnie z decyzją Ministra Przemysłu Maszynowego podjętą na wniosek Zjednoczenia Przemysłu Zmechanizowanego Sprzętu Domowego „PREDOM” w skład ZSZ miały wejść: Zasadnicza Szkoła Zawodowa, Technikum Mechaniczne dla Pracujących i Średnie Studium Zawodowe. Technikum Mechaniczne początkowo nie wchodzi w skład Zespołu.

Jesienią i zimą trwają wciąż prace przy adaptacji pomieszczeń szkolnych, wyposażeniu klasopracowni i kompletowaniu sprzętu. Wiele prac jest dziełem uczniów i nauczycieli - min. na warsztatach szkolnych wykonane zostały wieszaki do szatni szkolnej. Porządkowany jest bałagan, który wewnątrz i zewnątrz szkoły pozostawił wykonawca. Wychodzą na jaw błędy i niedoróbki. Źle zaprojektowano i wykonano ogrzewanie w szkole i na warsztatach. Poza kilkoma pomieszczeniami ogrzewanie nie działa prawidłowo. W czasie mrozów uczniowie i nauczyciele w czasie lekcji nie rozstawali się z płaszcami, temperatura na warsztatach spadała do 3 stopni Celsjusza. Między instytucjami odpowiedzialnymi za wykonanie instalacji rozpoczęła się wymiana pism i zażaleń. Zajęcia – mimo niskich temperatur - nie zostały jednak zawieszone, pomimo że wyraźnie wzrosła liczba zachorowań w szkole. Tymczasowym i bardzo drogim rozwiązaniem okazało się zamontowanie grzejników elektrycznych na warsztatach o łącznej mocy 52kW. Termin zakończenia „wojny o ciepło” i wykonanie dodatkowej instalacji CO na warsztatach przez MPM wyznaczono na 31 marca 1976 roku – terminu oczywiście nie dotrzymano. Wciąż trwały prace wykończeniowe na obiektach sportowych, które zakończyły się dopiero na wiosnę 1976 roku.

W kolejnych latach hala widowiskowo – sportowa będzie gościć nie tylko uczniów, ale i zaproszonych gości, wykonawców, sportowców i muzyków z regionu i kraju. Sala była wykorzystywana na potrzeby Zakładów Metalowych oraz klubu sportowego KS „Stal” Nowa Dęba. Znakomite warunki do ćwiczeń stały się kolejnym impulsem rozwoju życia sportowego szkoły, stającego i tak na niezwykle wysokim poziomie. Jedną z prężnie działających dyscyplin sportowych była (działająca w obrębie szczepu ZHP) sekcja samoobrony powstała na przełomie 1973 i 1974 roku z inicjatywy Józefa Szurgocińskiego. Młodzi judocy wkrótce zaczęli osiągać sukcesy sportowe na zawodach w Tarnobrzegu i Rzeszowie. Dalszy rozwój sekcji judo możliwy był dzięki pasji i zaangażowaniu Andrzeja i Ewy Byczkowskich. Znaczące sukcesy odnosili reprezentanci szkoły w zawodach lekkoatletycznych, w których szczególnie wyróżniali się Krzysztof Mączka (wicemistrz Polski starszych juniorów, a w roku 1979 Mistrz Polski SZS w rzucie oszczepem), Sławomir Huget (brązowy medalista, mistrz okręgu seniorów w rzucie dyskiem), Józef Nowak (brązowy medalista, mistrz okręgu seniorów w biegu na 1500 metrów) czy Bogusław Konefał (finalista, mistrz Polski juniorów).

Od 1 września 1976 roku dyrektorem szkoły zostaje Stanisław Kwolek, wicedyrektorem ds. pedagogicznych Jan Huszcza, a Marian Piechota wicedyrektorem ds. szkół dla dorosłych. Kształt organizacyjny szkoły przedstawiał się następująco: Zespół Szkół Zawodowych składał się z Zasadniczej Szkoły Zawodowej (na podbudowie 8-klasowej szkoły podstawowej) i 3-letniego Technikum Wieczorowego dla Pracujących (na podbudowie ZSZ), natomiast 5-letnie Technikum Mechaniczne (na podbudowie 8-klasowej szkoły podstawowej) podlegało pod Kuratorium Oświaty i Wychowania w Tarnobrzegu. Te dwie szkoły kierowane przez wspólnego dyrektora miały osobne konta i księgowość. Dodatkowo w budynku szkoły swoją filię miało Technikum Mechaniczno – Elektryczne z Rzeszowa oraz Średnie Studium Zawodowe (ogólno -mechaniczne i administracyjno- biurowe). Łącznie w szkole naukę pobierało 525 uczniów Technikum i ZSZ oraz 200 słuchaczy. Kierunki kształcenia były ściśle związane z zapotrzebowaniem na wykwalifikowanych pracowników Zakładów Metalowych „Predom- Dezamet”, gdyż po zakończeniu nauki większość byłych uczniów właśnie tam znajdowało zatrudnienie. Młodzież uczyła się na kierunkach: frezer, tokarz, ślusarz narzędziowy, formierz-odlewnik, mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych, elektromechanik maszyn i aparatów elektrycznych oraz technik –mechanik obróbki skrawaniem. Stanisław Kwolek - dyrektor Technikum Mechanicznego i Zespołu Szkół Zawodowych, absolwent historii UJ i były dyrektor LO zainicjował utworzenie w szkole Izby pamięci Narodowej, Izby Perspektyw i Rozwoju oraz harcówki i sklepiu szkolnego. Po definitywnym zakończeniu budowy, młodzież w ramach ogłaszanych na każdym poniedziałkowym apelu „zadaniach tygodnia; uporządkowała cały teren przyszkolny, malowała ogrodzenie szkoły, wyrównywała nawierzchnie boisk, odnawiała dekoracje klas i korytarzy, a na terenie miasta pracowała przy kopcowaniu ziemniaków i budowie chodników wzdłuż szkoły.

W szkole na każdym kroku widać efekty prac zaangażowanych i lubianych woźnych szkoły – państwa Józefy i Władysława Warcholów (nazywani przez uczniów Babcią i Dziadkiem). W grudniu 1976 roku, wykorzystując pomieszczenie kuchenne przylegające do świetlicy szkolnej, rozpoczęła się akcja „szklanka mleka” -dożywianie w formie gorącego mleka wydawanego uczniom. Miesiąc później zaczął działać „Rogal” – sklepik szkolny

usytuowany w pomieszczeniu na I piętrze, rozpoczynający swą działalność od sprzedaży bułeczek. Kolejną nowością było utworzenie Klubu Szkolnego, na które przeznaczono nigdy nie wykorzystane pomieszczenie pralni. Młodzież pod kierunkiem Ludwiki Bliskowskiej (opiekunki szkolnego koła ZHP) oraz Józefa Szurgocińskiego (opiekuna szkolnego koła muzycznego) wykonała własnoręcznie stylowy kominek i efektowne malowidła ściennie. W społeczności szkolnej wyróżniała się grupa uczniów o znakomitych wynikach w nauce, sporcie i życiu szkoły – zostali wyróżnieni przez szkołę listami pochwalnymi wysłanymi do miejsca pracy ich rodziców, mieli też możliwość uzyskania zapomogi w ZSZ, stypendium w technikum lub otrzymania skierowania na kurs prawa jazdy organizowany w szkole. Mniej powodów do dumy mieli rodzice uczniów zaniedbujących się w nauce i opuszczających lekcje – do ich zakładów pracy trafiały z kolei nagany.

Mijają kolejne miesiące nauki. Na VI spartakiadzie w Skarżysku – Kamiennej zarówno w klasyfikacji zespołowej jak i indywidualnej reprezentanci ZSZ zdobywają Puchar Dyrektora Zjednoczenia „Predom”. Rozdane zostają świadectwa dojrzałości klasom maturalnym, a absolwenci szkół zawodowych na uroczystości przygotowanej przez „Predom-Dezamet” pasowani są na metalowców.

1 września 1977 roku (po rezygnacji z funkcji zastępcy Dyrektora przez Jana Huszcę) nowym wicedyrektorem zostaje Władysław Wiącek, a kierownictwo warsztatów (po odejściu Edwarda Motyla) obejmuje Henryk Gimbut. Wciąż udoskonalone i modernizowane są stanowiska szkoleniowe tokarek, frezarek, szlifierek, utworzono znakomicie wyposażoną Izbę Pomiarów, pracownię hartowni i kuźni, pracownię spawalniczo-ślusarską, powstała świetlica i jadalnia, zmodernizowano szatnie chłopców i dziewcząt, wybudowano magazyn na oleje i smary oraz składowisko wiórów. W ślusarni nr 1 praktykę odbywali uczniowie klas pierwszych, gdzie poznawali tajniki frezowania, toczenia i ślusarki. W ślusarni nr 2 ćwiczyli swoje umiejętności uczniowie klas drugich i trzecich, nabywając umiejętności mechanika i ślusarza narzędziowego. Uczniowie realizują program szkolenia zawodowego, wykonują pomoce i gabloty dydaktyczne, a także wykonują zlecone prace na rzecz Zakładów Metalowych, wśród których są elementy do silników 125 ccm, 150 ccm, 175 ccm, części do żelazek elektrycznych, silników zaburtowych, części mechaniczne dla wydziału E2, kołki i wkręty dla narzędziowni oraz drobne roboty konstrukcyjne dla działu inwestycji oraz wydziału remontowego. Kadre instruktorska tworzą Tadeusz Perszewski, Michał Wójcik, Józef Sitarz, Stanisław Kisiel, Marian Wołosz, Alfred Mroczka, Jan Flis i Marian Malec, a wkrótce też Augustyn Alberski, Zygmunt Marek, Kazimierz Szwaja i Brunon Janeczko. Wiele prac na warsztatach wykonanych jest przez samych uczniów i nauczycieli – w ten sposób doprowadzono wodę do kuźni, spawalni i stolarni, wykonano napisy na hali sportowej i budynku warsztatów oraz wiele pomocy naukowych. W późniejszych latach na warsztatach szkolnych zagości ekspozycja historii żelazka oraz kącik z akwariem i kwiatami.

Kolejne sukcesy sportowe uczniów ZSZ stają się już rutyną. Dziewczęta na Sztafetowych Biegach Przełajowych w Golejowie zajęły I miejsce, a drużyna chłopców II miejsce w sztafecie 10x1500 w Tarnobrzegu. Dużym sukcesem było zdobycie trzech pierwszych miejsc w Wojewódzkiej Olimpiadzie Matematycznej. W szkole odbywa się dla 40 uczniów kurs samochodowy, działa szkolny kabarecik „Awangarda”, ZHP, rozwija się

idea krwiodawstwa. W okresie wakacji część uczniów bierze udział w wakacyjnych Ochotniczych Hufcach Pracy, łączących możliwość zarobku z poznaniem kraju i wybranych państw „demokracji ludowej” (min. Bułgarii).

Szkoła od początku swego istnienia powiązana była z Zakładami Metalowymi, a uczniowie szkoły zawodowej jeszcze w czasie nauki byli już praktycznie pracownikami zakładów. Kilka osób z każdej klasy kontynuuje naukę w technikum, po którego ukończeniu zwykle szukają pracy w innych zakładach. Z badań przeprowadzonych wśród młodzieży wynikało, że absolwenci technikum o specjalności „obróbki skrawaniem” obawiają się trudnych warunków pracy w tym zawodzie. Niełatwo mają uczniowie spoza Nowej Dęby. Problemy z dojazdem do szkoły zmuszają ich do wczesnej pobudki i korzystania z autobusów pracowniczych. Pierwsi uczniowie są w szkole o 5.50, a wracają często po lekcjach do domów późno wieczorem. Równie nieprzyjemny jest powrót z zajęć warsztatowych, które kończą się o nieraz po godzinie 20.00.

Szkoła się wciąż rozwija. W roku szkolnym 1978/1979 działało już 11 klas ZSZ, 5 klas TM i 5 wieczorowych klas dla pracujących. Kadra szkoły liczy w tym czasie 16 nauczycieli i 10 instruktorów zawodu. Do grona pedagogicznego dołączają panie Teresa Dudeńko i Barbara Szwakop. W sekretariacie szkoły sprawami szkoły zawodowej zajmuje się Krystyna Bokwa, a Technikum Mechanicznym Zofia Kisiel. Modernizowane są pracownie matematyki, technologii i języków obcych, a szkoła ma wciąż nadzieję (nigdy nie zrealizowaną) na otwarcie internatu.

W nowy rok szkolny 1980/1981 szkoła wchodzi w atmosferze wielkich ogólnokrajowych przemian, nadziei i konfliktów. Krajem wstrząsają strajki i akcje protestacyjne, lecz szkoła funkcjonuje zgodnie z planem pracy. Kryzys ekonomiczny i przemiany polityczne powodują trudności oraz ograniczenia w życiu szkoły, nauczycieli i uczniów. W ślad za wprowadzeniem sobót wolnych od pracy w gospodarce, również i w szkolnictwie nauka odbywać się zacznie w ciągu pięciu dni w tygodniu. W soboty wolne od nauki planuje się organizację zajęć pozalekcyjnych. W środowisku nauczycielskim obok Związku Nauczycielstwa Polskiego rozpoczął działalność drugi związek zawodowy - NSZZ „Solidarność”. Rusza radiowęzeł szkolny, który obsługuje apele szkolne, a w czasie długich przerw nadaje muzykę młodzieżową. Pracę w szkole podejmuje Anna Kowalska (technologia) – była absolwentka technikum, po której w kolejnych latach dołączy do kadry nauczycielskiej, jeszcze kilku kolejnych absolwentów: Henryk Gołębek, Krzysztof Nadajewski, Sławomir Huget, Mariusz Huszcza, Włodzimierz Samołyk, Edward Stelmach, Mariusz Wołosz, Grzegorz Trela i Tomasz Śpiewak.

W kolejnym roku szkolnym stanowisko zastępcy dyrektora szkoły obejmuje Józef Szurgociński (pełniący w dalszym ciągu funkcję opiekuna SU), a po nim Małgorzata Datta. Działają organizacje młodzieżowe: LOP (opiekun Franciszek Maguder), kółko szachowe (Jan Huszcza), szczepek ZHP (Edward Miła) i PTTK. W roku szkolnym 1983/1984 kierownictwo warsztatów szkolnych obejmuje Franciszek Nowak, a Antoni Malcharek zostaje wicedyrektorem szkoły. Pan Malcharek da się wkrótce poznać jako znakomity sportowiec, Mistrz Polski w I Mistrzostwach Polski Nauczycieli w Badmintonie (organizowanych w ZSZ w 1989 r.) i trener odnoszącej systematycznie sukcesy sekcji badmintona ZKS „Stal”. W roku

szkolnym 1984/1985 Zasadnicza Szkoła Zawodowa obchodzi uroczyste swoje 25-lecie. Do grona pedagogicznego dołączy p. Ryszard Szafran (1984), który wraz z p. Tomaszem Zieroldem (1986) przez ponad trzy kolejne dekady będą tworzyli trzon kadry WF w szkole. Naukę w 1985 pobiera około 400 uczniów - 90 z nich opuszcza mury szkoły jako absolwenci. Od początku istnienia placówkę opuściło 1974 absolwentów, z których większość podjęła pracę w macierzystym zakładzie.

Obok ścisłej współpracy szkoły z Zakładami Metalowymi rozwija się współpraca z Jednostką Wojska Polskiego w Nowej Dębie, która urządziła i wyposażała pracownię do zajęć z przysposobienia obronnego. W kolejnych latach Jednostka wielokrotnie wspomaga szkołę, a nawet wypożycza mundury na potrzeby uroczystości szkolnych.

Rok szkolny 1988/1989 przynosi wiele zmian. Na emeryturę odchodzi Stanisław Kwolek, a nowym dyrektorem zostaje p. Helena Maguder (dotychczasowy dyrektor SP2). W pracowniach i na korytarzach (wyłożonych modną boazerią) pojawiają się kwiaty, a w oknach nowe firany i zasłony. Kolejne lata związane z transformacją ustrojową i ruchem kadrowym w Zakładach Metalowych sprawiają, że z Zakładów do pracy w szkole przechodzi grupa kadry inżynierskiej -najpierw Jan Redlich (1987), a w kolejnych latach Zenon Rozenbajgier, Janina Lubera i Jerzy Lubera. Do grona pedagogicznego dołączają również Małgorzata Śliwińska (j. polski) i Krzysztof Zych (geografia).

Wiatr historii sprawia, że Tomasz Dąbał przestaje być patronem Zakładów Metalowych. W ZSZ pojawia się idea powołania na Patrona Szkoły osoby zasłużonej dla Polski i Nowej Dęby, twórcy Centralnego Okręgu Przemysłowego – Eugeniusza Kwiatkowskiego. W marcu 1989 roku delegacja szkoły uczestniczyła w uroczystym otwarciu wystawy w Krakowie „Eugeniusz Kwiatkowski rodem krakowianin – sercem Polak”, gdzie obecna była min. p. Anna Puget, córka E. Kwiatkowskiego.

W okresie wielkich przemian 1990/1991 roku, pojawia się przedmiot „religia” i nowe programy nauczania, rozszerzona została skala ocen oraz utworzono kierunek Technikum Mechaniczne o specjalności „budowa silników spalinowych”. W grudniu 1990 roku zakupiono dla szkoły pierwszą pracownię komputerową składającą się z 9 mikrokomputerów IBM. Kadre nauczycielską w szkole tworzą: dyrektor Helena Maguder i Anna Kowalska (zastępca dyrektora) oraz: Ludwika Bliskowska, Zyta Chojnacka, Małgorzata Datta (przejmnie wkrótce obowiązki wicedyrektora szkoły), Janusz Datta, Jan Huszcza, Jadwiga Kupis, Edward Miś, Marian Piechota, Jan Redlich, Józef Szurgociński, Ryszard Szafran, Małgorzata Śliwińska, Stanisław Makowiecki, Ryszard Gawęł, Zofia Kopeć, Danuta Tabor, Barbara Ziajor, Teresa Dudeńko, Barbara Szwakop, Robert Wołosz, Danuta Wiącek, Jan Pawłowski, Tomasz Zierold. Sekretariat szkoły prowadzi Danuta Chorzępa, Małgorzata Jedynak kieruje świetlicą szkolną, Helena Marzec jest woźną, obowiązki intendenta wypełnia Małgorzata Puzio. Wkrótce księgowość szkolną poprowadzi Tadeusz Grębowiec, a sprawami kadrowymi zajmie się Józefa Blicharz.

Transformacja ustrojowa zniszczyła tradycyjny związek między Zakładami Metalowymi a szkołą. W 1991 roku „Dezamet” zrezygnował z prowadzenia szkoły przyzakładowej. Warsztaty szkole z dnia na dzień straciły źródło zaopatrzenia w materiały i środki do prowadzenia praktycznej nauki zawodu dla 350 uczniów. Należało szybko znaleźć

rozwiązanie, które pozwoliłoby najpierw przetrwać, a później umożliwić dalszy rozwój placówki. Nowy kierownik warsztatów – Zbigniew Wdowik miał trudne zadanie. Na warsztatach szkolnych wykonywano usługi z zakresu spawalnictwa, robót ślusarskich, obróbki wiórowej metali i drewna oraz produkcji różnorodnych elementów dla firm z całego kraju. Wkrótce zaufa jakości pracy warsztatów firma należąca do Sobiesława Zasady i przez kilka lat około 90 % produkcji będzie odbierała jego firma ALPHA.

12 grudnia 1991 roku zapisał się jako jeden z najważniejszych dni w historii szkoły. Podczas uroczystości, na którą przybyli licznie zaproszeni goście (w tym Anna Kwiatkowska –Puget), Zespołowi Szkół Zawodowych w Nowej Dębie nadano imię Eugeniusza Kwiatkowskiego, a Zakłady Metalowe przekazały szkole ufundowany przez siebie sztandar. Anna Kwiatkowska Puget otrzymuje z rąk burmistrza miasta Stanisława Piechoty tytuł Honorowego Obywatela Nowej Dęby, a od dyrektora szkoły –Heleny Maguder i wicedyrektora Ryszarda Szafrana klucz do Zespołu Szkół Zawodowych . W hallu szkoły zostaje odsłonięta pamiątkowa tablica poświęcona Patronowi. 12 grudnia staje się od tej pory dla ZSZ corocznym Świętem Szkoły, na które przybywają zaproszeni goście, a uczniowie i nauczyciele przygotowują okolicznościowe apele, spektakle, konkursy, występy artystyczne oraz wystawy zdjęć i grafik. Wciąż zmienia się kadra szkoły, a pracę podejmują nowozatrudnieni nauczyciele: Andrzej Dzięgiel i ks. Marcin Hejman następnie Wioletta Zagórska, Agata Kania -Cyburt, Bogumiła Kumięga, Anna Macios, Dorota Furtak, Marek Grąż, Janina Lubera, Jerzy Lubera, Zenon Rozenbajgier, ks. Zygmunt Lipiec oraz: Marzanna Sabo, Józef Szurgociński, Józef Magoń, Władysław Tereskiewicz, Adam Niemczak i Janusz Baszak. Tradycją staje się uroczyste „pasowanie” na nauczyciela ZSZ, którego dokonuje w 1993 roku nowy dyrektor ZSZ Ryszard Szafran i zastępca dyrektora Małgorzata Datta oraz „spotkania pokoleń” kadry pedagogicznej.

Kolejne lata przyniosły coraz więcej zmian tak w szkole, jak i na warsztatach szkolnych. Od 1994 roku wprowadzono nowy kierunek „budowa i eksploatacja pojazdów samochodowych”, na potrzeby którego adoptowano i rozbudowano część budynku warsztatów. Utworzona i wyposażona została stacja diagnostyczna (przy istotnym wsparciu kuratorium w Tarnobrzegu), która świadczyła szereg usług motoryzacyjnych - w tym dokonywania przeglądów technicznych. Zwiększa się liczba uczniów trenujących badminton a ich poziom wyszkolenia, o co wciąż zabiega Antoni Malcharek. O poziomie nowodębskich zawodników świadczy fakt przyznania organizacji w szkole Młodzieżowych Mistrzostw Polski w Badmintonie.

Do szkoły dociera wyż demograficzny - w roku szkolnym 1996/1997 kształci się tu już 804 uczniów. W technikum na ponad 369 chłopców jest tylko 22 dziewczyny, natomiast w szkołach zawodowych jest ich blisko połowa w każdej klasie. Pojawia się klasa wielozawodowa, której uczniowie uczą się w szkole przedmiotów ogólnokształcących, a praktyczną naukę zawodu pobierają w warsztatach rzemieślniczych. W technikum wygaszany jest (cieszący się coraz mniejszym zainteresowaniem) kierunek „obróbka skrawaniem”, a rozwija się oddział „budowa i eksploatacja pojazdów samochodowych”. Jak co roku uczniowie uczestniczą w wycieczkach, akcjach, zabawach i konkursach, tworzą gazetkę szkolną „Pitagoras”, prowadzą radiowęzeł szkolny. W 1997 roku Tomasz Wilk i Dariusz Trzeciński za wybitne osiągnięcia w nauce i sporcie odbierają w Warszawie

Stypendium Prezesa Rady Ministrów. W kolejnym roku uzyska go Grzegorz Sudół (o którego osiągnięciach sportowych wkrótce usłyszą wszyscy wielbiciel chodu sportowego), a następnie kolejni wyróżniający się w społeczności szkolnej uczniowie.

Szkoła, tak jak i cały kraj, coraz bardziej otwiera się na Europę. Uczniowie uczestniczą w tematycznych wystawach i konkursach typu „Europa w szkole”. Wielu z nich zapisało się w historii szkoły, zdobywając nagrody i wyróżnienia w konkursach, olimpiadach przedmiotowych i zawodach sportowych. Uczniowie przyczynili się również do wyposażenia pracowni i warsztatów szkolnych w pomoce dydaktyczne, które wykonywali w ramach prac dyplomowych pod kierunkiem nauczycieli i instruktorów zawodu. Niektóre z prac o charakterze innowacyjnym zgłaszane są do turnieju Młodych Mistrzów Techniki.

10 stycznia 1999 roku przez halę widowiskowo – sportową ZS2 przeszło około 1000 osób uczestniczących w VII finale Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. W kolejnych latach szkoła będzie organizatorem kilku kolejnych finałów Orkiestry, a uczniowie i nauczyciele ZS2 będą jej lokalnymi organizatorami.

Kolejny rok szkolny 1999/ 2000 przynosi wielkie zmiany związane z reformami rządu Jerzego Buzka i ministra oświaty Mirosława Handke. Zmienia się struktura szkolnictwa – powołane zostają 6 -letnie szkoły podstawowe, 3- letnie gimnazja (wygaszone ostatecznie w wyniku kolejnej reformy w 2019 r.), 3-letnie licea ogólnokształcące, 3- letnie licea profilowane, 4 -letnie technika, 2/3 -letnie szkoły zawodowe, a także 2-letnie licea uzupełniające i 3- letnie technika uzupełniające (istniały do 2014 roku). W ZSZ zostaje utworzone Liceum Techniczne o profilu ekonomiczno –administracyjnym oraz komunikacyjno- transportowym, a dyrektor szkoły rozpoczął starania o utworzenie w szkole liceum o profilu wojskowym. Wzrasta liczba uczniów i zapotrzebowanie na nauczycieli języka niemieckiego – do grona pedagogicznego dołączają Renata Wagner i Marcin Macios.

Kolejna z reform rządowych i zmiana podziału administracyjnego powołuje do życia Powiat Tarnobrzeski, któremu podlega Zespół Szkół Zawodowych. W listopadzie 1999 roku Rada Powiatu wręcza pierwsze Stypendium Powiatu Tarnobrzeskiego (później Stypendium Starosty). Pierwszymi Stypendystami zostali Renata Sidor i Tomasz Puzio.

W przełomowy rok szkolny 2000/2001 szkoła (świętująca swoje 40- lecie) wkracza z nowym Liceum Wojskowym (liczącym 36 uczniów), kolejnymi profilami licealnymi (ochrona i kształtowanie środowiska oraz usługi i gospodarka) i wyżem demograficznym (1018 uczniów w 32 klasach). Grono pedagogiczne tworzą Helana Maguder (dyrektor szkoły), Małgorzata Datta (wicedyrektor), Anna Kowalska (kierownik ds. praktyk zawodowych) oraz: Paweł Kojeżuk, Janina Lubera, Jerzy Lubera, Ryszard Szafran, Bogumiła Kumięga, Zbigniew Cebula, Zenon Rozenbajgier, Małgorzata Śliwińska, Ludwika Bliskowska, Tomasz Zierold, Maria Siekierka, Renata Wagner, Anna Kołodziejczyk, Zofia Kopeć, ks. Andrzej Parylak, ks. Dariusz Kwietniewski, ks. Eugeniusz Nycz, Adam Niemczak, Danuta Tabor, Elżbieta Mokrzycka, Barbara Ziajor, Andrzej Byczkowski, Wacław Karp, Antoni Kaczmarczyk, Zofia Sudół. Dołączają kolejni nauczyciele: Maria Jachyra, Beata Sado, Julia Krason, Izabela Rząsa, Elżbieta Konefał, Edward Stelmach, a wkrótce również: Mariusz Wołosz, Jolanta Miracka, Małgorzata Flis, Ewa Okinczyc, Marek Duda, Marta Boczkowska, Mateusz Gurdak, Wojciech Stępień, Anna Strzelczyk i Renata Skowrońska. W tym samym

roku kadra nauczycieli praktycznej nauki zawodu przedstawiała się następująco: Wiesław Kośla, Zdzisław Chromiak, Zygmunt Franecki, Jerzy Gil, Henryk Gołąbek, Andrzej Kopeć, Marek Kopeć, Grzegorz Ciżdziel, Krzysztof Nadajewski, Stanisław Pręga, Marek Szafran, Stanisław Stróż, Czesław Urban, Piotr Korczyński, Zbigniew Wolak, Wojciech Hałoń, Józef Skoczek i Józef Wolski.

Zmiany widać na każdym kroku. Osłabły tradycyjne więzy z Zakładami Metalowymi (pracę podejmuje tam jedynie garstka absolwentów), mnóstwo młodych ludzi szuka pracy za granicą, wielu podejmuje studia na studiach dziennych i zaocznych. W niegdyś typowo męskiej szkole naukę pobiera 320 dziewcząt, a z dominującego wcześniej w szkole kierunku „zawodówki” - zasadniczej szkoły zawodowej - pozostał tylko jeden oddział. Przez 40 lat działalności szkołę opuściło 5278 absolwentów, w tym: 3609 ukończyło zasadniczą szkołę zawodową, 1148 –pięcioletnie technikum, 186 technikum po szkole zawodowej, 215 technikum wieczorowe i 120 średnie studium zawodowe. W szkole wykonywane są kolejne inwestycje i remonty. Wymieniono pokrycie dachowe na warsztatach szkolnych, sali gimnastycznej i sali sportowej. Dokonano gruntownego remontu oświetlenia, ścian hali sportowej i przyłącza wody. Szkoła zyskała sieć komputerową z dostępem do Internetu, własną stronę internetową (prowadzoną przez lata przez Zenona Rozenbajgiera), działa siłownia szkolna, sklepik i kawiarenka. Osiągnięcia uczniów w sporcie, nauce lokują szkołę w roku szkolnym 2001/2002 na I miejscu w Powiecie Tarnobrzesckim i na 28 miejsce w kraju (w lekkoatletycznym rankingu szkół średnich), a Łukasz Rębisz zdobywa złoty medal na mistrzostwach Polski juniorów młodszych w biegu na 300 metrów. Uczniowie uczestniczą w licznych akcjach społecznych, projektach, imprezach i wycieczkach.

Z rozpoczęciem nowego roku szkolnego 2002/2003 zmieniono nazwę z Zespołu Szkół Zawodowych, na Zespół Szkół nr 2 im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Nowym dyrektorem został Adam Niemczak, wicedyrektorem Andrzej Byczkowski, kierownikiem praktyk zawodowych Anna Kowalska, a kierownikiem warsztatów Grzegorz Dzieniszewski. Liceum wojskowe zgodnie z cyklem kształcenia, realizowało program szkolenia wojskowego na letnim obozie wojskowym na poligonie w Żaganiu. Zainteresowanie tym typem liceum w kolejnych latach było bardzo duże (w kolejnym roku chęć nauki na tym kierunku deklarowało 70 uczniów okolicznych gimnazjów), lecz Starostwo Tarnobrzesckie nie wyraziło zgody na utworzenie kolejnych roczników klas, tłumacząc to brakiem pieniędzy i brakiem wsparcia finansowego ze strony MON. Zmienia się formuła egzaminów. Nowa matura oceniana jest od 2004 roku przez egzaminatorów zewnętrznych (najpierw absolwenci liceów, później techników), a absolwenci ZSZ przystępują do nowych egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe.

Szereg akcji, konkursów, wystaw, pikników przed 2004 rokiem poświęconych było tematyce unijnej. W symulowanym w szkole referendum unijnym młodzież okazała się zdecydowanymi zwolennikami wejścia Polski do struktur unijnych. Sukcesem okazuje się również wrześnieowa wizyta w szkole olimpijczyka – Grzegorza Sudoła, który entuzjastycznie witany przez młodzież stwierdził, że „(...) takiej publiczności nie miałem nawet w Atenach przy wejściu na metę”. Rok 2004 przynosi również zmiany w kierownictwie szkoły – funkcję dyrektora przejmuje Małgorzata Franecka, wicedyrektorem zostaje Danuta Tabor, kierownikiem warsztatów szkolnych - Krzysztof Nadajewski, a kierownikiem praktyk

zawodowych Maria Jachyra, która nieprzerwanie pełni tę funkcję do dzisiaj. Rok później szkoła świętuje 45 –lecie. Obchody święta szkoły rozpoczęły się mszą, po której goście, absolwenci, dyrekcja, nauczyciele oraz uczniowie przemaszerowali do szkoły, w której doszło do spotkania absolwentów z dawnymi nauczycielami i obecnymi uczniami. Następne dni wypełniły: mikołajkowy turniej tenisa stołowego, dzień otwartych drzwi warsztatów szkolnych, przegląd szkolnych kabaretów, widowisko „Tradycje świąteczne krajów europejskich” oraz jubileuszowa akademicka. Akcja „Dzień Otwartych Drzwi” stała się imprezą cykliczną w szkole, organizowaną zazwyczaj na wiosnę, na której zaproszeni uczniowie gimnazjów zapoznawali się z kierunkami kształcenia i pracowniami szkolnymi. Innymi cyklicznymi imprezami są: „Pasowanie na ucznia”, studniówki, „Pikniki rodzinne”, „Dzień pluszowego misia”, „Wybory najsympatyczniejszej”, „Licealiada”, udział w akcjach charytatywnych (w tym „Mam haka na raka”), projekt „Stawiamy na lokalną przedsiębiorczość” i „Tydzień przedsiębiorczości”, „Dzień języków obcych”, „Targi pracy i edukacji”, „Międzynarodowe Targi Firm Symulacyjnych”, „Sprzątanie świata”, konkursy fryzjerskie, „Młodzi głosują”, klasowe spotkania opłatkowe, pielgrzymki do Częstochowy uczniów klas maturalnych, szkolne „Mikołajki” i „Walentynki” oraz wycieczki dla „Debeściaków” – darmowe wycieczki dla uczniów osiągających najlepsze wyniki w nauce i sporcie. Wycieczki szkole to również tradycja – przez lata organizowane były wycieczki piesze i rajdy turystyczne, wycieczki rowerowe (w tym rajdy „Rowerowa setka”), spływy kajakowe, wyjazdy na stoki narciarskie i lodowiska, jedno i wielodniowe wycieczki autokarowe (w tym „zielone szkoły” i „Poznaj polskie ślady w Europie”), a nawet rejs statkiem badawczym „Alkor” (2007 rok). Osobną kategorię wyjazdów stanowią wycieczki dydaktyczne do bliższych i dalszych zakładów pracy, na targi edukacyjne czy dni otwarte uczelni technicznych. W 2006 roku, w związku z wprowadzeniem egzaminów zewnętrznych uczniowie technikum po raz ostatni „bronili” swoje prace dyplomowe w formie tradycyjnego egzaminu zawodowego. W ofercie edukacyjnej szkoły pojawiły nowe kierunki kształcenia: technik informatyk, technik ekonomista, a w kolejnych latach: technik usług fryzjerskich, technik organizacji reklamy, technik mechanik – operator obrabiarek sterowanych numerycznie CNC, Liceum Ogólnokształcące – Pożarnictwo i ratownictwo medyczne, Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych oraz kursy kwalifikacyjne. W zasadniczej szkole zawodowej uczą się mechanicy pojazdów samochodowych, operatorzy obrabiarek CNC i uczniowie klas wielozawodowych.

W 2010 roku funkcję dyrektora ZS2 objęła p. Zofia Kopeć, a wicedyrektora Ryszard Szafran i to oni mieli zaszczyt stać na czele szkoły, która 16 września 2011 roku obchodziła jubileusz 50-lecia. Pojawili się na nim przedstawiciele urzędów, zakładów pracy, szkół, właściciele prywatnych przedsiębiorstw, emerytowani nauczyciele oraz licznie przybyli absolwenci. Goście mogli obejrzeć przedstawienie „Powróćmy jak za dawnych lat”, wystawę fotograficzną, pokaz pasjonatów militariów, ale przede wszystkim mogli wspominać dawne dzieje swoich lat szkolnych i tych, którzy odeszli już na zawsze.

W styczniu 2010 roku odbył się Szkolny Konkurs Wiedzy o Unii Europejskiej, który wyłonił grupę 25 uczniów do udziału w programie Euroscola. Program zakłada wizyty w Parlamencie Europejskim, spotkania z politykami i delegacjami młodzieżowymi z państw UE oraz dyskusje i głosowania w sprawach ważnych dla młodego pokolenia Europy. W czasie Euroscoli w Strasburgu ambasadorem danego kraju jest tylko jedna wybrana szkoła.

Zespół Szkół nr 2 reprezentował Polskę w Parlamencie Europejskim sześciokrotnie: w 2010, 2013, 2017, 2019, 2024 i 2025 roku. Na ekranach Sali Plenarnej pojawiły się (pierwszy raz w historii) zdjęcia uczniów, szkoły i Nowej Dęby. Długa podróż do i ze Strasburga dawała możliwość poznania wielu atrakcji turystycznych Niemiec, Francji, Czech, Austrii i Szwajcarii. Udział w Euroscoli był możliwy dzięki wygranej w kolejnych edycjach ogólnopolskiego konkursu (koordynowanego przez Biuro Parlamentu Europejskiego w Warszawie), w którym uczniowie ZS2 wykazywali się kreatywnością i wiedzą na temat zasad funkcjonowania struktur UE.

Uczniowie ZS2 pełnili funkcję młodzieżowych posłów nie tylko w Strasburgu, lecz również w Warszawie. Po zrealizowaniu zadań projektowych, trzykrotnie delegacja ZS2 została wytypowana do Sejmu RP, jako delegaci województwa podkarpackiego na XX, XXI i XXII sesję Sejmu Dzieci i Młodzieży w Sejmie Rzeczypospolitej. Tę funkcję pełnili: Hubert Chmielowiec i Mateusz Szwed, Ewelina Szczur i Szymon Majcher oraz Sylwia Łeptuch i Haniyeh Hakimi

W latach 2010-2012 szkoła uczestniczyła w unijnym programie „Comenius” zakładającym współpracę i wymianę młodzieży państw powiązanych z Unią Europejską. Uczniowie ZS2 wyjechali na wizyty do Niemiec (Stade), Szwecji (Karlshamn) i Turcji (Kocaeli) oraz sami byli gospodarzem spotkania w Nowej Dębie. Koordynatorem projektu „Europa wzrasta razem?” byli Krzysztof Szczęch i Bogumiła Kumięga.

Od 2011 roku znakiem rozpoznawczym ZS2 stali się umundurowani członkowie Jednostki Strzeleckiej 2043 Związku Strzeleckiego „Strzelec”. Jednostka ta powstała dzięki pasji i zaangażowaniu Bogumiły Kumięgi, Wojciecha Stępnia i Marka Wrony. Strzelcy będą widoczni na licznych letnich i zimowych obozach szkoleniowych, zawodach, konkursach i imprezach plenerowych. „Strzelec” oprócz patriotyzmu kształtuje charakter, obowiązkowość, dyscyplinę oraz umiejętności strzeleckie, surwiwalu i pierwszej pomocy.

Sukcesy edukacyjne uczniów, wpłynęły na zajęcie przez Technikum 15 miejsca w prestiżowym Rankingu Techników 2011 w województwie podkarpackim.

ZS2 jako szkoła kształcąca przyszłych zawodowców duży nacisk kładzie na kształcenie przedmiotów zawodowych i specjalistyczne wyposażenie pracowni zawodowych. Na warsztatach szkolnych powstają nowoczesne pracownie obrabiarek CNC, pracownie cięcia i łączenia metali, pracownia metrologii i pracownia fryzjerska, a w kolejnych latach nowoczesna pracownia automatyki i odnawialnych źródeł energii. Zmiany zachodzą również na obiekcie szkoły. Jeszcze w 2009 roku przeprowadzono remont generalny hali widowiskowo- sportowej. Wyburzono starą ścianę z luksferów i wybudowano nową -energooszczędną, od podstaw wyremontowano sanitariaty, zamontowano nowe okna i drzwi oraz wymieniono instalacje CO, wodno –kanalizacyjną i elektryczną. W kolejnych latach wymieniono podłogę na hali sportowej, wyremontowano małą salę sportową, sanitariaty w szkole, pracownie zawodowe, pojawiła się nowoczesna szatnia z kodowanymi szafkami uczniów i monitoring. W ramach programu rządowo – samorządowego „Orlik 2012”, na terenie szkoły, w miejscu wcześniejszych terenów zielonych, zbudowano kompleks sportowy składający się z zaplecza sportowego, boiska piłkarskiego i boiska wielofunkcyjnego ze

sztucznymi nawierzchniami. Przez kolejne lata kompleks będzie służył zarówno uczniom ZS2 jak i społeczności lokalnej.

W 2015 roku dyrektorem szkoły zostaje Iwona Strojek, wicedyrektorem szkoły - Mariusz Wołosz, a kierownikiem warsztatów szkolnych Zofia Sudoł. Kolejna reforma systemu edukacji z dniem 1 września 2017 roku wprowadziła w miejsce zasadniczej szkoły zawodowej – branżową szkołę I stopnia, a 1 września 2019 roku przywróciła 5- letnie technika. Wymagania rynku pracy i oczekiwania pracodawców wpływają na ciągłe zmiany w ofercie kształcenia szkoły, która promuje szkolnictwo zawodowe oraz nawiązuje współpracę z lokalnymi przedsiębiorcami. Jeszcze w 2011 roku dyrekcja ZS2 podpisała porozumienie z firmą Pilkington Automotive Poland, które wkrótce zaowocowało utworzeniem kierunku „technik technologii szkła”. Ponownie nawiązano współpracę między „Dezametem” a Zespołem Szkół nr 2. Szkoła wróciła pod skrzydła Zakładów za sprawą umowy patronackiej, którą podpisała dyrektor ZS2 – Iwona Strojek i Prezes Zarządu „Dezamet S.A” – Grzegorz Niedziałek. Dzięki umowie uczniowie technikum (CNC) i „branżówki” mogli odbywać płatne staże oraz praktyki na terenie Zakładów. Zapotrzebowanie na rynku pracy sprawiło, że utworzony został nowy kierunek „technik automatyk”, który cieszy się do dziś dużym zainteresowaniem. Do jego powstania znacząco przyczynił się Zenon Warchoł oraz firma „Unidez”.

Programy unijne będą coraz częściej obecne w ZS2. Nowa jakość w zakresie kształcenia zawodowego pojawiła się w 2016 roku za sprawą programu Erasmus+ oraz możliwości realizowania obowiązkowych, miesięcznych praktyk zawodowych uczniów klas technikum w państwach UE. Koordynatorem kolejnych edycji projektu była Bogumiła Małajowicz, dzięki której uczniowie ZS2 już od 10 lat doskonaliły swe umiejętności zawodowe we Włoszech (Rimini i Palermo), Niemczech (Berlin), Hiszpanii (Sewilla) i Portugalii (Povo de Varzim). Formuła programu Erasmus+ umożliwiła w kolejnych latach praktyki uczniów klas wielobranżowych oraz staże zawodowe nauczycieli przedmiotów zawodowych.

Sukcesy sportowe uczniów ZS2 były zauważalne od początku istnienia szkoły. Znakomita część z nich związana była z badmintonem, którego treningi realizowane były tradycyjnie od wielu lat na szkolnej hali sportowej. Uczniowie ZS2, a jednocześnie zawodnicy KS „Stal” Nowa Dęba regularnie zajmowali premiowane miejsca na zawodach badmintona w całym kraju. W historii nowodębskiego badmintona zapisały się nazwiska Natalii Róg, Beaty Mycek, Rafała Lejko, Zofii Tomczyk, Dominiki Luboch, Patryka Roga i Aleksandry Michalczuk. Przez lata to lekkoatletyka była dziedziną, w której uczniowie szkoły odnosili największe sukcesy. Tę tradycję kontynuowali - osiągający znakomite wyniki w chodzie sportowym- Kacper Gołąbek i Kacper Łuc. Po tytuły mistrzowskie sięgnęli zawodnicy w wędkarstwie spławikowym i spinningowym Adam Słowik i Tymoteusz Plaskota, który w 2025 roku zdobył Drużynowe Mistrzostwo Świata. Miłą niespodziankę mieszkańcom Nowej Dęby sprawił Jacek Duda, który w kwietniu 2017 roku na ringu ustawionym na hali sportowej ZS2, przy aplauzie setek kibiców został Mistrzem Polski Juniorów w boksie.

W roku szkolnym 2021/2022 dyrektorem szkoły została Bogumiła Małajowicz, wicedyrektorem Wojciech Stępień, a kierownikiem warsztatów Arkadiusz Tereskiewicz.

Dzięki współpracy ze Starostwem Powiatowym oraz udziałowi w unijnych, rządowych i samorządowych programach i projektach, w ciągu kolejnych lat szkoła i warsztaty zostały gruntownie zmodernizowane. W każdej pracowni szkolnej pojawiły się rzutniki, ekrany, laptopy, zainstalowano fotowoltaikę, nowe wyposażenie pracowni komputerowych, przebudowano sieć internetową, utworzono strzelnicę szkolną, odnowiono korytarze i bibliotekę szkolną (prowadzoną od lat przez Janusza Baszaka), pojawiły się grafiki wielkopowierzchniowe oraz wielki mural z Eugeniuszem Kwiatkowskim na ścianie frontowej szkoły. Przebudowany został ciąg komunikacyjny między szkołą i warsztatami (droga, chodniki i parkingi) w obrębie ponad 3-hektarowej działki szkolnej, oświetlenie zewnętrzne, pojawiły się nowe ławki i nasadzenia drzew i krzewów. Na warsztatach szkolnych wymieniono podłogi, zamontowano ciągi wentylacyjne, przebudowano dach, doposażono pracownie w nowoczesne maszyny i urządzenia. Pandemia COVID -19 wprowadziła do szkoły zdalne nauczanie i przyspieszyła proces wdrażania technologii informatycznych oraz platform edukacyjnych (z elektronicznym dziennikiem na czele). Nauczyciele podwyższają swoje kompetencje cyfrowe uczestnicząc w szkoleniach i kursach. ZS2 współpracuje z 18 Brygadą Artylerii, okolicznymi firmami i przedsiębiorstwami, uczelniami wyższymi, organizuje imprezy artystyczne i sportowe (min. Mistrzostwa Polski Służb Mundurowych w Kickboxingu). Szkoła jest obecna w lokalnych mediach i na platformach cyfrowych: Facebook, Instagram, TikTok, YouTube.

Zespół Szkół nr 2 w 2025 roku prezentuje się jako placówka nowoczesna i dostosowana do wymagań rynku pracy. Lata wyżu demograficznego minęły bezpowrotnie – w 16 oddziałach uczy się aktualnie ponad 300 uczniów w branżowej szkole I stopnia, klasach technikum i liceum dla dorosłych. W klasach branżowych uczą się operatorzy CNC i uczniowie z grupy wielozawodowej. Klasy technikum kształcą obecni na kierunkach: technik automatyk, technik informatyk, technik mechanik (obrobiarki CNC), technik ekonomista, technik usług fryzjerskich i technik elektryk. Uczniowie mogą rozwijać swoje pasje wojskowe w Oddziałach Przygotowania Wojskowego i w „Strzelcu”, uczestniczą w zajęciach dodatkowych i kołach zainteresowań, rozwijają umiejętności w projektach edukacyjnych i programach międzynarodowych (Erasmus+, hVET, InclusiVET, Euroscola, PAMISZ), doskonalą umiejętności na praktykach zawodowych w kraju i za granicą.

Przez 65 lat szkołę opuściło 4748 absolwentów zasadniczej szkoły zawodowej i branżowej szkoły I-stopnia, 2491 absolwentów Technikum, 395 - Technikum po ZSZ, 791 -Liceum Technicznego, Liceum Profilowanego i Ogólnokształcącego oraz 887- szkół wieczorowych i kursów.

Ciągle zmiany na rynku pracy i zapotrzebowanie na dobrze wykształconych fachowców, pozwalają szkole z optymizmem patrzeć w przyszłość.

Edward Stelmach